

konaní domáha od žalobcu SR - Slovenskej správy ciest vydania bezdôvodného obohatenia v podobe nájomného za užívanie pozemkov parc. E KN č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X v k. ú., G., a to v konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod č. 4C 22/2017 (o zaplataenie 27.859,74 € s príslušenstvom), čo negatívne zasahuje do majetkovej sféry žalobcu. Z uvedených dôvodov žalobca navrhuje, aby súd rozhodol, že žalobca je vlastníkom v X/X a Slovenská správa ciest, IČO: 00003328, Miletičova 19, 826 19 Bratislava je správcom predmetných pozemkov.

2. Ako dôkazy žalobca označil zriaďovaciu listinu SSC č. 316/M-2005 zo dňa 14. 02. 2005, LV č. XXXX pre k. ú. G., list z Okresného úradu G., katastrálny odbor č. K2 XXX/XX zo dňa 20. 02. 2017, mostný list Most cez potok Bravčovský v Brezne - Beňuši č. 66 - 112, mostný list Most cez potok Beňuška v obci Beňuš - Gašparovo č. 66 - 111, historickú vojenskú topografickú mapu + súčasnú mapu pre porovnanie, obe z verejného portálu mojamap.sk, katastrálny bulletin č. 2/1997, otázka č. 8, list žalobcu č. SSC 9176/2019/6232/25310 zo dňa 10. 07. 2019, oznámenie o začatí konania Okresného úradu Brezno, katastrálny odbor č. X-27/2019 zo dňa 09. 08. 2019, rozhodnutie Okresného úradu Brezno, katastrálny odbor č. X-27/2019 zo dňa 06. 09. 2019, odvolanie žalobcu č. SSC 9176/2019/6232/35775 zo dňa 01. 10. 2019, rozhodnutie Okresného úradu Banská Bystrica č. Xo 29/2019 zo dňa 10. 02. 2020, zriaďovaciu listinu SSC č. 5854/M-95 zo dňa 07. 12. 1995.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 24. 03. 2020 svoju argumentáciu doplnil, kde uviedol, že sporné pozemky boli až do r. 2004 verejným majetkom zastavaným štátnou cestou a slúžili, ako cestné pozemky, ako súčasť cesty, teda slúžili na plnenie úloh, ktorými bol poverený príslušný správca cesty I. triedy, ktorým bol podľa § 3d ods. 1 písm. b) zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení, v akom bol ku dňu účinnosti zákona č. 180/1995 Z. z. Okresná správa ciest Banská Bystrica (právny predchodca žalobcu). Žalobca taktiež vo svojom vyjadrení uviedol, že súhlasí, aby bolo vo veci rozhodnuté bez nariadenia pojednávania podľa § 177 ods. 2 písm. b) Civilného sporového poriadku.

4. Dňa 01. 04. 2020 bolo Okresnému súdu Brezno doručené Oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia a žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie z dôvodu epidemiologickej situácie v Slovenskej republike a na ňu nadväzujúcich zákonných a podzákonných právnych predpisov.

5. Dňa 15. 05. 2020 bolo Okresnému súdu Brezno doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe, v ktorom právny zástupca žalovaného uvádza, že žalovaný je podľa aktuálneho výpisu z listu vlastníctva výlučným vlastníkom sporných pozemkov, pričom titulom nadobudnutia vlastníckeho práva je v katastri nehnuteľností uvedené okrem iného rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Brezne č. OPÚ-1258/2004/Moz zo dňa 31. 12. 2004 o schválení registra obnovenej evidencie pozemkov. Žalovaný vo svojom vyjadrení prostredníctvom svojho právneho zástupcu ďalej uvádza, že v žiadnom prípade nespochybňuje vlastníctvo štátu k ceste, ako líniovej stavbe, avšak aj v zmysle § 2 zákona č. 147/1949 Zb. ktorým sa vydávajú niektoré predpisy o verejných cestách v znení neskorších predpisov pozemky pod cestami nie sú uvedené ako ich súčasti a príslušenstvá a tým môžu byť vo vlastníctve aj iných právnych subjektov napr. žalovaného, pričom predmetná cesta ako stavba v zmysle práva môže byť vo vlastníctve štátu. Žalovaný vo svojom vyjadrení ďalej tvrdí, že ak bol žalovaný dobromyseľný, že nadobudol vlastnícke právo k pozemkom podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka na základe zákona a na podklade rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Brezne, tak od jeho právoplatnosti mal žalovaný nehnuteľnosti v nepretržitej dobromyseľnej držbe po dobu desiatich rokov, čím s určitou nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka vydržaním, ak je teraz spochybňované jeho predchádzajúce nadobudnutie vlastníckeho práva. Okrem uvedeného bolo žalovanému rovnako, ako žalobcovi, Okresným súdom Brezno doručené tlačivo, aby sa v lehote 15 dní odo dňa doručenia vyjadril, či, súhlasí, aby bolo vo veci rozhodnuté bez nariadenia pojednávania podľa § 177 ods. 2 písm. b) Civilného sporového poriadku s tým, že bol podľa § 157 ods. 2 Civilného sporového poriadku poučený, že v prípade, že toto tlačivo v určenej lehote nezašle súdu, bude súd predpokladať, že žalovaný nemá námietky voči tomu, aby bolo vo veci rozhodnuté bez nariadenia pojednávania. Žalovaný predmetné tlačivo súdu v stanovenej lehote (ani neskôr) nedoručil.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 26.05. 2020 uvádza, že ohľadom správy žalobcu k sporným pozemkom zotrváva v celom rozsahu na svojom vyjadrení zo dňa 20. 04. 2020. K vydržaniu vlastníckeho práva žalovaným sa žalobca vyjadruje tým spôsobom, že oprávnená držba okrem iného predpokladá faktické ovládanie veci. Držba je faktický stav, pri ktorom má držiteľ vec vo svojej moci, užíva túto vec a požíva plody a úžitky z tejto veci, disponuje s ňou, prípadne vykonáva činnosť, ktorá pripúšťa trvalý alebo

opätovný výkon. Žalovaný pozemky parc. E KN č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X v k. ú. G. nikdy od momentu jeho zápisu na list vlastníctva ako vlastníka neužíval, nedisponoval s nimi, nebral z nich plody a úžitky, práve naopak, rešpektoval ich nerušené užívanie zo strany "žalovaného" (pozn.: správne má byť žalobcu), nespochybnil ich využívanie ako cestných pozemkov a nikdy nevyzval žalobcu na ich vypratanie. Práve naopak, žalobca a jeho právny predchodca ako správca cesty 1/66 mal tieto nehnuteľnosti ako svoje v nepretržitej dobromyseľnej držbe minimálne od účinnosti zákona č. 147/1949 Zb. až do účinnosti zákona č. 180/1995 Z.z. resp. do zápisu registra obnovenej evidencie pozemkov.

7. K vyjadreniu žalobcu sa v duplike zo dňa 10. 07. 2020 vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaný, ktorý uviedol, že komisia pri príprave registra obnovenej evidencie pozemkov vychádzala zo všetkých dostupných podkladov, z ktorých muselo byť zrejmé, že na nehnuteľnostiach, ktoré sú predmetom tohto konania sa nachádza cestné teleso, a teda sa jedná o cestné pozemky. Samotný štát mal v tejto komisii zastúpenie a preto mal konať vo svojom záujme. Žalovaný sa ďalej vyjadril k spochybneniu správania sa žalobcu, ako vlastníka sporných pozemkov, pričom žalobca sám uviedol že v konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 4C 22/2017 sa žalovaný domáha zaplataenia bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v nezaplatenom nájomnom a už viackrát písomne alebo telefonicky požadoval od žalobcu nech riadnym spôsobom zabezpečuje starostlivosť a údržbu o svoje líniové stavby, k čomu žalovaný navrhol predvolať a vypočuť starostku obce Beňuš H. N.. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam žalovaný navrhol, aby Okresný súd Brezno žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Súd vyzval žalovaného, aby s ohľadom na súčasnú epidemickú situáciu v nadväznosti na navrhnutý dôkaz - výsluch starostky obce Beňuš H. N., aby zabezpečil doručenie písomnej komunikácie starostky obce Beňuš H. N. so žalobcom týkajúcej sa opakovaných žiadostí starostky žalobcovi o zabezpečovanie starostlivosti a údržby líniových stavieb postavených na pozemkoch v k.ú. obce G. a čestné vyhlásenie starostky, že takáto komunikácia medzi ňou a žalobcom prebiehala aj telefonicky, s prípadným uvedením dátumov a časov jednotlivých predmetných telefonických hovorov. Žalovaný súdu doručil dňa 02. 03. 2021 čestné vyhlásenie starostky obce Beňuš a jej písomnú komunikáciu so žalobcom.

9. Súd s ohľadom na epidemickú situáciu vyzval obe strany sporu, aby mu oznámili, či by súhlasili s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania, na základe dôkazov už predložených, na ktorú výzvu mu aj žalobca aj žalovaný oznámili, že s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia.

10. Súd pri rozhodovaní vychádzal z vyjadrení strán sporu a z listinných dokladov nachádzajúcich sa v súdnom spise, ktoré boli stranám sporu doručené, najmä zo zriaďovacej listiny SSC č. 316/M-2005 zo dňa 14. 02. 2005, LV č. XXXX pre k. ú. G., listu z Okresného úradu G., katastrálneho odboru č. K2 XXX/XX zo dňa 20. 02. 2017, katastrálneho bulletinu č. 2/1997, otázka č. 8, listu žalobcu č. SSC 9176/2019/6232/25310 zo dňa 10.07.2019, oznámenia o začatí konania Okresného úradu Brezno, katastrálny odbor č. X-27/2019 zo dňa 09.08.2019, rozhodnutia Okresného úradu Brezno, katastrálny odbor č. X-27/2019 zo dňa 06.09.2019, odvolania žalobcu č. SSC 9176/2019/6232/35775 zo dňa 01.10.2019, rozhodnutia Okresného úradu Banská Bystrica č. Xo 29/2019 zo dňa 10.02.2020, zriaďovacej listiny SSC č. 5854/M-95 zo dňa 7.12.1995, čestného vyhlásenia starostky obce Beňuš H. N. a písomnej komunikácie starostky obce Beňuš so žalobcom.

11. Podľa § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"), nehnuteľnosťami sú pozemky a stavby spojené so zemou pevným základom.

12. Podľa § 120 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01. 06. 2002 doteraz (zmenené zákonom č. 184/2002 Z.z.), stavby, vodné toky a podzemné vody nie sú súčasťou pozemku.

13. Podľa § 120 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01. 10. 1994 do 19. 06. 1997, stavba nie je súčasťou pozemku.

14. Podľa § 123 OZ, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

15. Podľa § 124 OZ, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

16. Podľa § 130 ods. 1 OZ, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

17. Podľa § 132 ods. 1 OZ, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

18. Podľa § 134 ods. 1, 3 OZ, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Do doby podľa odseku 1 sa započítava aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

19. Podľa § 135a ods. 1, 3 veta prvá OZ v znení účinnom od 01. 04. 1983 do 31. 12. 1991, vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnutelnú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov. Takto však nemôže nadobudnúť vec z majetku v socialistickom vlastníctve alebo vec, ku ktorej má socialistická organizácia právo užívania podľa osobitných predpisov. Takto nemožno nadobudnúť ani právo k pozemku, ktorý je v socialistickom vlastníctve alebo ku ktorému má socialistická organizácia právo užívania podľa osobitných predpisov.

20. Podľa § 872 ods. 6 OZ, ak ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov, môže si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.

21. Podľa § 115 zákona č. 141/1950 Zb. (Stredný občiansky zákonník), vydržaním možno nadobudnúť vlastnícke právo, ak nejde o nescudziteľné veci, ktoré sú v socialistickom vlastníctve.

22. Podľa § 116 ods. 1 zákona č. 141/1950 Zb., vlastnícke právo k hnutelnej veci nadobudne, kto ju drží oprávnene (§ 145) a nepretržite tri roky; ak ide o nehnuteľnú vec, je potrebná vydržacia doba desaťročná.

23. Podľa § 145 zákona č. 141/1950 Zb., ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným.

24. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov, fond nakladá podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov aj s pozemkami, ktoré tvorili verejný majetok (neknihované pozemky) a ktoré sú vo vlastníctve štátu, okrem pozemkov, ktoré spravujú iné organizácie podľa osobitných predpisov.

25. Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov, ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na pozemky v zastavanom území obce. Tieto pozemky prechádzajú dňom účinnosti tohto zákona do vlastníctva obce, na ktorej území sa nachádzajú. Do vlastníctva obce neprechádzajú pozemky, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona sú v správe miestneho orgánu štátnej správy podľa osobitného predpisu.

26. Podľa § 3d ods. 1 písm. b) zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení účinnom ku dňu účinnosti zákona č. 180/1995 Z.z., na správu pozemných komunikácií sú príslušné, ak ide o cesty, okresné národné výbory, prípadne organizácie na tento účel nimi zriadené.

27. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 147/1949 Zb., ktorým sa vydávajú niektoré predpisy o verejných cestách v platnom znení, pokiaľ sa v tomto zákone hovorí o cestách, rozumejú sa tým tiež ich súčiasťky a príslušenstvá.

28. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 147/1949 Zb., ktorým sa vydávajú niektoré predpisy o verejných cestách v platnom znení, súčasťkami ciest sú všetky zariadenia a diela, ktoré sú zriadené predvažne na účely cestné a ktoré treba na úplnosť, ochranu a zabezpečenie cestného telesa alebo na zaistenie, obľahčenie, úpravu a ochranu dopravy na nich alebo na úpravu odtoku vody. Súčasťkami ciest sú napr.

mosty, prievozy, priepusty, svahy cestného telesa, operné, zarubné a obkladové múry, priekopy a iné odvodňovacie zariadenia, zábradlia, odrazníky, staničné kamene, dopravné značky, závejové ploty a stromovie.

29. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 147/1949 Zb., ktorým sa vydávajú niektoré predpisy o verejných cestách v platnom znení, príslušenstvom ciest sú všetky zariadenia, ktoré sa používajú alebo ktoré sú určené výhradne alebo prevážne na stavbu, správu alebo udržiavanie ciest, pokiaľ nie sú súčasťami cesty a pokiaľ náležia vlastníkovi cesty (napr. lomy, dielne, skladištia, garáže, cestárske domčeky, vozidlá, cestné stroje a náradia), ako aj zásoby cestných hmôt, ktoré náležia vlastníkovi cesty.

30. Podľa § 139 ods. 3 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), líniovými stavbami sú na účely tohto zákona najmä diaľnice, cesty a miestne komunikácie.

31. Pod vlastníckym právom rozumieme právo určitého subjektu vo vzťahu ku konkrétnej veci, a to nezávisle vo vzťahu k iným osobám vykonávať vlastnícke právo, teda právo vec vlastníť, držať, užívať, nakladať s ňou a brať z nej plody. Vlastníctvo je možné nadobudnúť rôznymi spôsobmi, pričom v Občianskom zákonníku sú uvedené jednotlivé spôsoby jeho nadobudnutia. Na nadobudnutie vlastníckeho práva je nevyhnuté mať titul, z ktorého sa vlastníctvo odvodzuje. Žaloba o určenie vlastníckeho práva predstavuje jeden z právnych prostriedkov ochrany vlastníka a má svoj základ v § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo (subjektívne) je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Predpokladom úspešnosti žaloby o určenie, či tu právo je alebo nie je (určovacej žaloby) sú po procesnej stránke skutočnosti, že strany majú vecnú legitimáciu a že na určení je naliehavý právny záujem. Vecnú legitimáciu v konaní o určenie, či tu právo je, alebo nie je má ten, kto je účastníkom hmotného právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide. Ak sa žalobca domáha určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti, pri ktorej je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník niekto iný, má (vo vzťahu k tejto osobe) nepochybne naliehavý právny záujem na požadovanom určení. S prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností a jeho právnym účinkom (ktorými sú hodnovernosť a záväznosť údajov katastra v zmysle § 70 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam), ako i skutočnosť, že súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je podkladom na vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností (§ 34 ods. 1 katastrálneho zákona), je žaloba o určenie vlastníckeho práva spôsobilým právnym prostriedkom na odstránenie neistoty o skutočných právnych vzťahoch medzi riadne označenými stranami v konaní.

32. Vydržanie patrí k všeobecným originálnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a pojmovo predstavuje nadobudnutie vlastníckeho práva dlhodobou údržbou a užívaním oprávnenou osobou, ktorá nie je vlastníkom. K zákonným predpokladom vydržania patrí nadobúdateľ, ktorý je oprávneným držiteľom vecí po celú vydržaciú dobu, nepretržitost' vydržacej doby, ktorou je neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom stanovenej doby (pri nehnuteľnostiach 10 rokov) a spôsobilý predmet vydržania. V prípade splnenia zákonom určených podmienok dochádza k vydržaniu priamo zo zákona, nevyžaduje sa k tomu rozhodnutie štátneho orgánu. Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. K posúdeniu toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Musí byť posudzovaná aj z objektívneho hľadiska, teda či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu a na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva veci, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Pri posudzovaní oprávnenosti držby treba vychádzať zo zásady, že jej predpokladom je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Ide o psychický stav, o jeho vnútorné presvedčenie, ktoré sa prejavuje aj navonok, z ktorého možno vyvodit', že sa dôvodne považuje za vlastníka veci. Medzi zákonné okolnosti, ktoré budú svedčiť oprávnenosti držby patrí aj tá okolnosť, akým spôsobom vec nadobudol, teda či mu svedčí nejaký oprávnený nadobúdací titul. Subjektívny pocit držiteľa sám o sebe nemôže byť podkladom pre vydržanie, ak nie je tento pocit vyvolaný aj okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby práva. Držba je faktický stav, pri ktorom má držiteľ vec vo svojej moci. Tento objektívny stav je v niektorých prípadoch doplnený aj subjektívnym presvedčením držiteľa, že vec s ktorou nakladá alebo právo, ktoré vykonáva, mu patrí. Medzi základné okolnosti, ktoré budú svedčiť o oprávnenosti držby patrí aj okolnosť, ako

bola vec nadobudnutá - či mu svedčí nejaký oprávnený (aj domnelý) nadobúdaci titul. V takomto prípade ide o oprávnenú držbu. Oprávnená (chránená) držba je výlučne takým faktickým stavom, pri ktorom sú súčasne splnené obidva pojmové znaky, a to dobromyseľnosť držiteľa, že mu vec patrí, ktorá vychádza z presvedčenia o tom, že mu táto vec patrí a z toho, že toto presvedčenie má oporu aj v skutkových okolnostiach, ktoré nasvedčujú tomu, že vec mohla držiteľovi patriť. O dobromyseľnosti možno hovoriť tam, kde držiteľ drží vec v omyle, že mu vec patrí a ide pritom o omyl ospravedlniteľný. Ospravedlniteľný je taký omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že myliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať. Taktiež subjektívny pocit držiteľa nemôže byť sám o sebe podkladom pre vydržanie, ak nie je tento pocit vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby. Za určitých okolností nie je vylúčené, aby k vydržaniu došlo aj na základe putatívneho (domnelého) právneho titulu. Tu treba brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej opatrnosti počas vydržacej doby nemal dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera (dobromyseľnosť) je podľa platnej úpravy daná "so zreteľom na všetky okolnosti". Opakom ovládania veci držiteľom je nečinnosť vlastníka. Vydržanie tak hojí najmä vady alebo nedostatok nadobúdacieho titulu. V prípade, že zmluva je neplatná pre vadu, o ktorej nemohol nadobúdateľ pri zachovaní obvyklej opatrnosti vedieť, alebo ak tu výnimočne titul vôbec nie je a nadobúdateľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že tu titul je, stane sa nadobúdateľ veci jej oprávneným držiteľom a pri splnení ďalších podmienok ju vydrží. Účelom vydržania je uviesť do súladu dlhodobý faktický stav so stavom právnym (5Cdo/87/2010).

33. Dôkazná povinnosť a povinnosť preukázania základných tvrdení uvedených v žalobe vyplýva stranám sporu priamo zo zákona (§ 132 ods. 1 CSP). V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strany sporu majú jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá túto povinnosť nespĺnila. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a z toho dôvodu muselo byť vo veci samej rozhodnuté v jeho neprospech. Podľa § 132 CSP, v sporovom konaní je to žalobca, kto je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré opiera svoju žalobu a uplatňuje svoj nárok. Dôkazné bremeno postihuje vždy toho, kto niečo tvrdí, teda spravidla žalobcu. Žalovaný, ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú, že právo alebo nárok žalobcu nevzniklo, prípadne zaniklo alebo sa zmenilo. Tieto povinnosti tvrdenia sú základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obidve strany. Neunesenie dôkazného bremena má potom v konaní za následok procesný neúspech tej strany sporu, ktorá nedokázala preukázať ním tvrdené skutočnosti. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje tú stranu, na ktorej spočívalo dôkazné bremeno a dostala sa do dôkaznej núdze, pretože neponúkla alebo nevedela ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti. V spore o určenie vlastníckeho práva má žalobca bremeno tvrdenia, že je vlastníkom veci a z akých skutočností svoje vlastníctvo vyvodzuje a dôkazné bremeno preukázať existenciu nadobúdacieho vlastníckeho titulu resp. skutočností spôsobilých založiť takýto nadobúdaci titul.

34. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že žalovaný je na LV č. XXXX pre katastrálne územie G., vedený ako výlučný vlastník sporných nehnuteľností - parc. E KN č. XXXX/X o výmere XXXXX m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. E KN č. XXXX/X o výmere XXXX m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. E KN č. XXXX/X o výmere XXXX m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. E KN č. XXXX/X o výmere XXXX m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. E KN č. XXXX/X o výmere XXXX m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. E KN č. XXXX/X o výmere XXXX m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. E KN č. XXXX/X o výmere XXXX m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. E KN č. XXXX/X o výmere XXXX m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. E KN č. XXXX/X o výmere XXXX m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. E KN č. XXXX/X o výmere XXXX m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. E KN č. XXXX/X o výmere XXXX m², druh pozemku: ostatná plocha. Ako titul nadobudnutia je ohľadom predmetných nehnuteľností uvedené rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v G. č. OPÚ XXXX/XXXX/Moz zo dňa 31. 12. 2004 o schválení registra obnovenej evidencie pozemkov.

35. Podľa Zriaďovacej listiny SSC č. 316/M-2005 zo dňa 14. 02. 2005 je jedným zo základných účelov žalobcu, ako organizácie, správa ciest I. triedy a súvisiacich pozemkov vo vlastníctve štátu, plnenie povinností ustanovených predpismi o správe majetku štátu, údržba a prevádzka ciest I. triedy ako majetku vo vlastníctve štátu, v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý je určený.

36. Listom Okresného úradu Brezno, katastrálneho odboru č. K2 011/17 zo dňa 20. 02. 2017 bolo žalobcovi oznámené, že nehnuteľnosti parc. E KN č. B./X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X v k. ú., G. boli zapísané v rámci ROEP v roku 2004. Pozemkovo knižná parcela bola vedená ako neknižovaná a do vlastníctva boli tieto nehnuteľnosti zapísané podľa zákona NR SR č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej ako zákon č. 180/1995 Z. z.), z pozemkovej knihy a osadníckeho elaborátu, na podklade rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Brezne č. OPÚ XXXX/XXXX/ Moz zo dňa 31. 12. 2004 o schválení registra obnovenej evidencie pozemkov, kde bol správnym orgánom Obvodný pozemkový úrad. Súkromný pozemok sa do pozemkovej knihy zapisoval, verejný nie, preto sa v súčasnosti tieto pozemky označujú ako zaknihované. Po roku 1989, keď sa začalo usporadúvať vlastníctvo pozemkov sa k nim na základe zákona č. 180/1995 Z. z. priradil vlastník na základe nasledovných princípov: neknižované pozemky nachádzajúce sa v intraviláne obce ku dňu 01. 09. 1995, prechádzajú do vlastníctva obce, neknižované pozemky nachádzajúce sa v extraviláne obce ku dňu 01. 09. 1995, prechádzajú do vlastníctva štátu a môže s nimi nakladať Slovenský pozemkový fond, bez ohľadu na druh kultúry.

37. Z katastrálneho bulletinu č. 2/1997, otázka č. 8 vyplýva, že majetok, ktorý bol v pozemkovej knihe zapísaný ako neknižovaný majetok, a ktorý je v správe štátnej rozpočtovej organizácie, podľa § 14 zákona NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom neprechádza do majetku obce. Pod pojmom rozpočtová organizácia podľa § 1 písm. a) zákona NR SR č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu sa rozumejú aj všetky orgány miestnej štátnej správy. Rozpočtovými organizáciami sa rozumejú, resp. sú aj organizácie cestného hospodárstva.

38. Z listu žalobcu č. SSC 9176/2019/6232/25310 zo dňa 10. 07. 2019 vyplýva, že týmto listom žiadal žalobca Okresný úrad Brezno, katastrálny odbor o opravu chyby v katastrálnom operáte - k. ú. Beňuš, týkajúcej sa sporných parciel z dôvodu, že ako ich vlastník je vedená Obec Beňuš, pričom podľa tvrdenia žalobcu táto sporné parcely nadobudla neoprávnene podľa § 14 zákona NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom a tieto pozemky mali byť správne ponechané vo vlastníctve Slovenskej republiky, v správe OSC Banská Bystrica, ktorej právnym nástupcom je práve žalobca.

39. Z oznámenia o začatí konania Okresného úradu Brezno, katastrálny odbor č. X-27/2019 zo dňa 09. 08. 2019, že Okresný úrad Brezno prešetril nesúlad v súbore popisných informácií katastra nehnuteľností v k. ú. G. na LV č. XXXX, týkajúci sa zápisu vlastníckeho práva k parc. E KN č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X a z tohto dôvodu začal prvostupňový orgán konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte v zmysle § 59 zákona NR SR č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov.

40. Z rozhodnutia Okresného úradu G., katastrálny odbor č. X-27/2019 zo dňa 06. 09. 2019 vyplýva, že Okresný úrad G., ako prvostupňový orgán návrh žalobcu, ako účastníka konania, na opravu chyby v k. ú. G. na LV č. XXXX, pri parc. E KN č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X zamietol. Pri posudzovaní vychádzal z relevantných právnych predpisov, vyjadrení strán a ďalších podkladov, ako mapových podkladov pozemkovej knihy, podkladov z konania ROEP v k. ú. Beňuš, mapových podkladov vektorovej katastrálnej mapy, osadníckeho aparátu, geometrického plánu v č. XX/XXXX a prihliadajúc aj na vyjadrenie žalobcu, v ktorom priznáva záujem o odkúpenie sporných pozemkov od žalovaného, čím uznáva zápis žalovaného za vlastníka.

41. Proti rozhodnutiu Okresného úradu Brezno, katastrálny odbor č. X-27/2019 zo dňa 06. 09. 2019 podal odvolanie č. SSC 9176/2019/6232/35775 zo dňa 01. 10. 2019 žalobca, ktorý v tomto žiadal, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie po jeho preskúmaní zmenil a rozhodol, že podaniu žalobcu o opravu chyby v katastrálnom operáte sa vyhovuje a opravu chyby vykonal.

42. Z rozhodnutia Okresného úradu Banská Bystrica č. Xo 29/2019 zo dňa 10. 02. 2020 vyplýva, že Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, ako odvolací orgán, odvolanie žalobcu zo dňa 01. 10. 2019 zamietol a rozhodnutie Okresného úradu Brezno, katastrálny odbor č. X-27/2019 zo dňa 06. 09. 2019 potvrdil, z dôvodu, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre vykonanie opravy chyby v katastrálnom operáte. V rozhodnutí Okresný úrad Banská Bystrica uviedol, že tento

druh konania nemožno použiť na určovanie vlastníkov nehnuteľností a riešenie vlastníckych sporov a konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte má mať jednoznačne nesorový charakter. Rozhodnutie vo veci opravy chýb v žiadnom prípade nenahrádza a ani nemôže nahradiť rozsudok príslušného súdu o určení práva, či právneho vzťahu k nehnuteľnosti. V prípade, ak súd rozhodne v prospech žalobcu, súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva bude následne podkladom na vykonanie zmeny v zápise v katastri nehnuteľností.

43. Zo Zriaďovacej listiny SSC č. 5854/M-95 zo dňa 07. 12. 1995 vyplýva, že touto listinou bola ku dňu 01. 01. 1996 zriadená rozpočtová organizácia s názvom Slovenská správa ciest, ktorej základným účelom je správa diaľnic a ciest.

44. Z čestného vyhlásenia starostky obce Beňuš H. N. a písomnej komunikácie starostky obce Beňuš so žalobcom vyplýva, že žalobcu opakovane kontaktovala a so žalobcom, resp. s jeho zamestnancami viackrát komunikovala ohľadom havarijného stavu vozovky, jej údržby a modernizácie.

45. Základnou podmienkou úspechu návrhu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je preukázanie vlastníckeho práva. Žalobca vo svojich podaniach uvádza dva dôvody nadobudnutia vlastníckeho práva. Ako prvý právny dôvod nadobudnutia vlastníckeho práva uviedol, že pri zápise ROEP v roku 2004 došlo k nesprávnej aplikácii ustanovení zákona č. 180/1995 Z.z., keď došlo k zápisu žalovaného ako vlastníka sporných parcel podľa § 14 ods. 2 prvá a druhá veta, ale nepostupovalo sa podľa § 14 ods. 2 tretia veta. Žalobca teda tvrdí, že žalovaný nadobudol sporné pozemky neoprávnene na základe § 14 ods. 2 druhá veta zákona č. 180/1995 Z.z. a na jej list boli zapísané v rámci zápisu ROEP. Ako druhý právny dôvod nadobudnutia vlastníckeho práva žalobca uvádza, že vlastnícke právo k sporným parcelám nadobudol vydržaním, nakoľko tieto pozemky mal (spolu s jeho právnymi predchodcami) v nepretržitej oprávnenej držbe od vybudovania cesty pred rokom 1950 najneskôr do zápisu ROEP, a teda už niekedy v roku 1960 (najneskôr v roku 2004 pred zápisom ROEP do katastra nehnuteľností) došlo k vydržaniu vlastníckeho práva.

46. Žalovaný je podľa aktuálneho výpisu z listu vlastníctva výlučným vlastníkom sporných pozemkov, pričom titulom nadobudnutia vlastníckeho práva je v katastri nehnuteľností uvedené okrem iného rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Brezne č. OPÚ-1258/2004/Moz zo dňa 31. 12. 2004 o schválení registra obnovenej evidencie pozemkov. Žalovaný uviedol, že v žiadnom prípade nespochybňuje vlastníctvo štátu k ceste, ako líniovej stavbe, avšak pozemky pod cestami nie sú uvedené ako ich súčasti a príslušenstvá a tým môžu byť vo vlastníctve aj iných právnych subjektov napr. žalovaného, pričom predmetná cesta ako stavba v zmysle práva môže byť vo vlastníctve štátu. Žalovaný vo svojom vyjadrení ďalej tvrdí, že ak bol žalovaný dobromyseľný, že nadobudol vlastnícke právo k pozemkom podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka na základe zákona a na podklade rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Brezne, tak od jeho právoplatnosti mal žalovaný nehnuteľnosti v nepretržitej dobromyseľnej držbe po dobu desiatich rokov, čím s určitosťou nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka vydržaním, ak je teraz spochybňované jeho predchádzajúce nadobudnutie vlastníckeho práva.

47. Žalobca tvrdí, že štátna cesta I/66 bola vždy vo vlastníctve štátu, a od tohto tvrdenia odvádza aj skutočnosť, že sporné pozemky, ktoré boli až do roku 2004 neknihovanými parcelami, t.j. verejným majetkom zastavaným štátnou cestou, ktorý ako taký bol vo vlastníctve štátu, boli v užívaní príslušného správcu cesty, t.j. žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu. Žalobca uvádza, že tieto pozemky mal (spolu s jeho právnymi predchodcami) v nepretržitej oprávnenej držbe od vybudovania cesty pred rokom 1950, avšak tieto tvrdenia nepreukazuje. Rovnako je nutné poznamenať, že v otázke vydržania vlastníckeho práva právnymi predchodcami žalobcu, žalobca iba všeobecne uviedol, že k vydržaniu mohlo dôjsť právnymi predchodcami žalobcu, avšak neuviedol, ktorým konkrétne (spôsobilý subjekt) a taktiež ani konkrétny dátum, ku ktorému malo k vydržaniu dôjsť. Súd sa musel vysporiadať aj s týmito tvrdeniami, keďže za toto obdobie boli platné a účinné tri právne predpisy upravujúce vydržanie. Pred rokom 1950 sa občiansko-právne vzťahy na Slovensku riadili obyčajovým právom, ktorý ako podmienku vydržania uvádzal dobromyseľnosť pri vstupe do držby, spôsobilý predmet vydržania a dobu 32 rokov nerušenej držby. Od 01. 01. 1950 začal na území Slovenska platiť Stredný občiansky zákonník (zákon č. 141/1950 Zb.). Ten upravoval nadobudnutie vlastníctva v § 111 a nasl. Podľa Stredného občianskeho zákonníka bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním, ak nešlo o nescudziteľné veci v socialistickom vlastníctve (§ 115). Stredný občiansky zákonník presne neriešil otázku, ktorú vec

je možné považovať za nescudziteľnú. Právna teória aj prax súdov za nescudziteľné považovali najmä základné prostriedky zverené socialistickým organizáciám do správy a určené na to, aby ich užívali. Stredný občiansky zákonník vyžadoval nepretržitú a oprávnenú držbu (dobromyseľný držiteľ) po dobu stanovenú zákonom - pri nehnuteľnostiach to bolo desať rokov. Odo dňa 01. 04. 1964 nadobudol účinnosť Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. Tento v období od 01. 04. 1964 do 31. 03. 1983 vydržanie vôbec neupravoval. Až zákon č. 131/1982 Zb. (účinný od 01. 04. 1983) do právneho poriadku opätovne zaviedol inštitút vydržania, ale netypickým spôsobom a z iného dôvodu, ak išlo o pozemok, ktorý bol v nepretržitej držbe občana desať rokov a bolo k nemu možné zriadiť právo osobného užívania, vlastníctvo nadobudol štát a občan mal iba právo, aby s ním štát uzavrel dohodu o osobnom užívaní pozemku. Prijatím novely č. 509/1991 Zb. bol zavedený súčasný právny stav. Po tejto novele sa vlastníkom veci počnúc dňom 01. 01. 1992 stala osoba, ktorá mala nehnuteľnosť v oprávnenej držbe nepretržite po dobu 10 rokov, a to i v prípade, že sa stala oprávneným držiteľom pred 01. 01. 1992, do doby oprávnenej pre vydržanie bolo potrebné započítať aj dobu pred týmto dňom aj v prípade, ak predmetom držby bola vec, ktorá podľa skoršej právnej úpravy nemohla byť predmetom vydržania a dokonca aj vtedy, ak išlo o vec, ktorá bola v štátnom vlastníctve. Z vecí, ku ktorým je možné nadobudnúť vlastníctvo zákon vylúčil tie, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva vzhľadom na svoju povahu a veci, ktoré môže byť iba vo vlastníctve štátu (resp. zákonom určených právnických osôb), čo pozemky nie sú. Na základe týchto skutočností súd konštatuje, že v predmetnom prípade bola tvrdená, ale nebola preukázaná existencia oprávnenej držby predmetných pozemkov právnymi predchodcami žalobcu, či žalobcom samotným, po dobu stanovenú tým, ktorým zákonom. Súd navyše na tomto mieste poukazuje na skutočnosť, že aj v prípade preukázania vydržania sporných parciel žalobcom, či jeho právnymi predchodcami medzi rokmi 1960 a 2004, je v súčasnosti nutné akceptovať, že v nadväznosti na rozhodnutie OPÚ 1258/2004/Moz. zo dňa 31. 12. 2004 o schválení ROEP je nutné žalovaného považovať za oprávneného držiteľa, nakoľko práve žalovaný sa týmto rozhodnutím so zreteľom na všetky okolnosti stal dobromyseľný v tom, že mu sporné parcely patria.

48. S ohľadom na argumentáciu žalobcu, súd pripúšťa, že v predmetnej veci mohlo dôjsť k nesprávnej aplikácii ustanovenia § 14 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z., resp. nedôslednej aplikácii, či neaplikácii jeho tretej vety. Avšak na tomto mieste je nutné poznamenať, že v zmysle § 4 zákona č. 180/1995 Z.z. správny orgán zriaďuje pre každú obec komisiu na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim. Komisia o.i. spolupracuje so štátnymi orgánmi a s účastníkmi konania pri príprave a pri organizačnom zabezpečení zostavenia registra. Komisia má spravidla sedem členov. Za členov komisie vysiela po jednom zástupcovi zo svojich zamestnancov katastrálny úrad, pozemkový úrad a Slovenský pozemkový fond. Jedným členom komisie je zástupca vyslaný obcou. Ďalších členov komisie určí s ich súhlasom správny orgán (§ 3 ods. 2) na návrh obce z vlastníkov pozemkov a nájomcov, prípadne z držiteľov pozemkov. S ohľadom na uvedené došlo rozhodnutím OPÚ-1258/2004/Moz. zo dňa 31. 12. 2004 o schválení ROEP, k rozhodnutiu, že vlastníkom sporných parciel sa stal žalovaný. Súd na tomto mieste dáva do pozornosti, že v zmysle § 7 zákona č. 180/1995 Z.z. bol žalobca oprávnený v zákonnej lehote k návrhu registra podať námietky, ktoré následne posudzuje komisia. Žalobca nepreukázal, že by v súlade s jednou zo základných rímskoprávných zásad *vigilantibus iura scripta sunt* bol v danej veci aktívny a námietky z dôvodu nesprávnej aplikácie § 14 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. podal. Navyše je nutné prihliadnuť na skutočnosť, že žalobca nielenže podanie námietok netrvdil a ani nepreukázal a teda žiadnym spôsobom nespochybnil vlastnícke právo žalovaného k sporným pozemkom, ale okrem toho ešte aj žalobca v odpovedi zo dňa 18. 01. 2017 k majetkoprávnemu vysporiadaniu pozemkov v k. ú. Beňuš o. i. uviedol, že žalobca zabezpečí vyhotovenie geometrických plánov na zameranie a odčlenenie skutočnej zabratej výmery z pozemkov pod cestou I/66 a pripraví kúpnu zmluvu, ktorá bude predložená žalovanému, tzn. sám žalobca prejavil záujem o odkúpenie predmetných pozemkov od žalovaného, čím žalobca de facto uznal vlastnícke právo žalovaného k predmetným pozemkom.

49. K tvrdeniam žalovaného súd uvádza, že s týmito je možné sa vo veľkej časti stotožniť. Po schválení ROEP rozhodnutím OPÚ-1258/2004/Moz. zo dňa 31. 12. 2004, zapísaným do operátu katastra dňa 19. 05. 2005 pod pol. VZ 16/05 je ako vlastníkom sporných parciel v katastri nehnuteľností vedený žalovaný. Z uvedeného tak zjavne vyplýva, že od 19. 05. 2005 bol žalovaný dobromyseľný, že nadobudol vlastnícke právo k pozemkom podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka na základe zákona a na podklade rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Brezne. V prípade vydržania vlastníckeho práva žalovaným nebolo v konaní preukázané, že by bolo plynutie vydržacej doby prerušené akoukoľvek zákonom aprobevanou skutočnosťou. S ohľadom na uvedené mal žalovaný predmetné pozemky v nepretržitej dobromyseľnej držbe po dobu desiatich rokov, čím s určitosťou najneskôr dňa 19. 05. 2015

nadobudol vlastnícke právo k predmetným pozemkom podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka vydržaním. Uvedenú skutočnosť posilňujú aj vyššie uvedené fakty a to, že žalobca nepodal k návrhu ROEP námietky a taktiež, že prejavil záujem o odkúpenie sporných parciel od žalovaného. Oprávnené užívanie predmetných pozemkov žalovaným čiastočne preukazuje aj komunikácia medzi starostkou žalovaného a zamestnancami žalobcu, ako aj domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia žalobcu v konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 4C/22/2017. Otázky v tomto smere skôr vzbudzuje žaloba žalobcu o určenie vlastníckeho práva k sporným parcelám podaná 3 roky po podaní žaloby žalovaným o vydanie bezdôvodného obohatenia v tom smere, prečo, aj pri nevyužití zákonných prostriedkov opravy návrhu ROEP (námietok), žalobca túto žalobu o určenie vlastníckeho práva k sporným parcelám nepodal kedykoľvek počas predchádzajúcich 15 rokov, nakoľko k samotnému zapísaniu vlastníckeho práva na list vlastníctva v prospech žalovaného došlo v roku 2005 a žaloba o určenie vlastníckeho práva bola na súd podaná až v roku 2020.

50. Súd dáva do pozornosti, že na úspech v spore o určenie vlastníckeho práva nestačí spochybníť vlastnícke právo protistrany, ale žalobca je povinný preukázať svoje vlastnícke právo, ktorého sa v určenia sa v konaní domáha, na ňom leží dôkazné bremeno o ustálení nadobúdacieho dôvodu vlastníctva k pozemku. V predmetnom prípade považuje súd za preukázané, že vlastníkom sporných parciel je žalovaný, ktorý nadobudol vlastnícke právo k sporným parcelám vydržaním najneskôr ku dňu 19. 05. 2015, nakoľko žalovaný je osobou spôsobilou nadobudnúť vlastnícke právo, sporné parcely môžu byť predmetom vydržania, pretože sú vecami spôsobilými byť predmetom vlastníctva, s ohľadom na rozhodnutie o schválení ROEP je možné považovať žalovaného za oprávneného držiteľa (so zreteľom na všetky okolnosti objektívne dobromyseľného v tom, že mu predmetné pozemky patria) a došlo k uplynutiu kvalifikovanej vydržacej doby, počas ktorej mal žalovaný predmetné pozemky v nepretržitej držbe.

51. Súd, vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, žalobu v celom rozsahu zamietol.

52. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ako strane v spore úspešnej v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. O výške účelne vynaložených trov konania bude podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na tunajší súd (§ 362 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).